

РЕШЕНИЕ

№ 20746

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3431** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. И. Г. от [населено място] чрез адв. Д. Н. САК против Решение №Р-ЗДОИ -68 /6.10.2023г. на Главен архитект на Столична община, с което е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. № САГ23- ОИ94-111/21.09.2023г. по описа на Столична община. По делото е изискана и приложена административната преписка .

На първо място се излагат аргументи за нищожност на Решение №Р-ЗДОИ -68 /6.10.2023г. на Главен архитект на Столична община поради некомпетентност на издателя му. В жалбата се посочва , че решението за отказ за достъп е издадено от главния архитект на СО , а разпоредбата на чл. 38, ад. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация сочи, че кметът на района е орган на изпълнителната власт в общината. Направление „Архитектура и градоустройство“ към СО е част от административната структура на общината, но не и задължен субект по смисъла па чл. 3. ал. 1 и 2 от ЗДОИ. Твърди се , че в самото решение никъде не се споменава, че на главния архитект на СО са възложени функции по издаване на ИАА по предоставяне ма достъп до обществена информация от ЗДОИ , респективно по издаване на откази за предоставяне на достъп до обществена информация по реда на

ЗДОИ.

В жалбата се твърди, че оспорения акт е незаконосъобразен. Исканата информация е официална такава и подлежи на предоставяне. Липсата на съгласие на третите лица не е основание да се откаже достъп до исканата информация, а само определя обема и начина на предоставянето ѝ. Освен това счита, че съгласието на третото лице не е необходимо при наличие на надделяващ обществен интерес, а в мотивите на решението не е налице преценка в тази насока. По тези съображения, поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващите, се иска решението да бъде отменено и Кмета на СО да бъде задължен да предостави исканата информация. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът Главен архитект на СО, чрез процесуалния си представител изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата. В хода на производството е представена Заповед СОА23-РД 09-2498 /2023г. на Кмета на Столична община.

Претендира присъждането на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 20.09.2023 год. жалбоподателят подава заявлението за достъп до обществена информация до Кмета на СО през профила си в системата за сигурно електронно връчване. Видно от представеното удостоверение от профила на заявителя в системата за сигурно електронно връчване, СО го получава на 21.09.2023 г. и го входира под рег. No СЛГ23-0494-111/21.09.2023 г. Същото е препратено до Главния архитект на Столична община.

Със заявлението е поискано предоставянето на информация по реда на ЗДОИ като са изброени 8 бр. конкретни документи, които са свързани със строителството на

„ЖИЛИЩНА СГРАДА С ПОДЗЕМНИ ПАРКОМЕСТА И ГАРАЖИ" в имот с идентификатор 68134.404.383. УПИ Х1П-І23,126.127.128 за ЖС. кв.726. местност ГГЦ ЗОНА Г-13, район О., [населено място] и Разрешение за строеж No 184/26.07.2023 г. З. изрично е указал документите да бъдат предоставени като копия по електронен път през системата за сигурно електронно връчване, посочен е и електронен адрес за кореспонденция, който е регистриран в профила на заявителя в системата за сигурно електронно връчване.

На 05.02.2024 г. жалбоподателят изпраща до СО през профила си в системата за сигурно електронно връчване запитване относно подаденото заявление за достъп до обществена информация, тъй като до тази дата, 05.02.2024 год.. той не е получил никакъв отговор по заявлението. Запитването е получено в СО на 05.02.2024 год.. видно от приложеното удостоверение за изпращане и получаване, съхраняващо се в профила му в системата за сигурно електронно връчване.

В отговор на направеното на 05.02.2024 год. запитване заявителят получава по пощата с обратна разписка на 22.03.2024 год. /видно от извадката справка от сайта на Български Пощи АД относно проследяване на пратка PS104080X3486/ писмо уведомление с рег. No САГ23-ОИ94-111-(5), издадено от гл. архитект на СО ведно с копие на писмо No САГ23-ОИ94-111 /3/06.10.2023 г. и копие на Решение No Р-ЗДОИ-68/06.10.2023 г. В заявлението е посочено, че исканата информация следва да се получи по електронен път чрез системата за сигурно електронно връчване . В заявлението не е отразено , че информацията се иска при наличие на надделяващ обществен интерес.

Административният орган е приел, че искането попада в хипотезата на чл.31 ЗДОИ, тъй като исканата обществена информация касае трети лица, чието изрично съгласие е необходимо условие за предоставяне на информацията. Предвид това с писмо е отправено запитване относно съгласие на адресатите на разрешението за строеж за предоставяне на информация за строителните книжа, както и обемът, в който може да бъде разрешен достъп до нея. В отговор на писмото е постъпило заявление от Управителя на „Идол Пропърти“ ООД, в което от негово име и от името на всички адресати на исканите копия от документи изрично отказва поисканата информация да бъде предоставена по реда на ЗДОИ.

Главният архитект на Столична община се е произнесъл по заявлението с Решение No Р-ЗДОИ-68/06.10.2023 г., като е отказал достъп до исканата информация. Приел е, че е налице пречка на заявителят да бъде предоставен достъп до исканата информация под формата на предоставяне на документи, съдържащи данни, касаещи трети лица, които в рамките на предоставените от закона права по смисъла на чл.37, ал.1, т.2, пр.1, вр.

чл.31, ал.4, вр. ал.1 ЗДОИ са депозирали изричното си несъгласие административният орган да предостави исканата информация. Прието е, че административният орган е в обективна невъзможност да предостави исканата информация, касаеща трети лица, тъй като обработването под формата на предоставяне на въпросните данни би било незаконосъобразно предвид изричната норма на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016-679 на ЕП и Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. Посочено е, че в проектната документация за одобрение на проектите и издаване на разрешението за строеж, както и в строителните книжа се съдържат документи, съдържащи лични данни на собствениците. Посочено е също, че заявителят не е от кръга на заинтересовани лица по смисъла на чл.131 ЗУТ.

Съдът приема , че решение е получено от заявителя Д. И. Г. на 23.03.2024 г. с придружително писмо и подадената жалба от 2.04.2024г. е в срок.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорваното решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК. Същото е получено от Г. на 23.03.2024 г., а жалбата срещу него е подадена на 02.04.2024 г. Следователно, спазен срокът по чл.149, ал.1 АПК. Оспорващият, като адресат на процесното решение, има правен интерес от обжалването му. Предвид това, съдът намира, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество обаче последната се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Разглежданото по делото административно производство е завършило с изричен отказ, който е постановен от компетентен за това орган, в кръга на неговите правомощия. Съдът счита , че представеното писмено доказателство - Заповед СОА23-РД 09-2498 /2023г. на Кмета на Столична община е издадена след датата на издаване на оспореното решение , но в нея изрично е посочена действащата до този момент Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.2017г./изм. със Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.2019г. / на кмета на Столична община и въз основа на която издателят е бил компетентен да издаде оспореното решение. Аргумент в полза на този извод е изричния диспозитив за отмяна на посочената заповед в представената в хода на производството Заповед СОА23-РД 09-2498 /2023г. на Кмета на Столична община. Липсата на изрично позоваване на акта , с който се предоставя компетентност , не води до извод за липса на такава. По делото се съдържат данни за действаща към

момента заповед , която е отменена след датата на издаване на оспореното решение , действала е към 6.10.2023г. и е известна на съда по други производство по ЗДОИ. Към момента на издаването на оспореното решение , органа е бил компетентен на основание Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.2017г./изм. със Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.2019г. / на кмета на Столична община .

Наред с това, съдържанието на оспорваното решение съответства на реквизитите, посочени в чл.34 ЗДОИ и съответно следва да се приеме, че при издаването на акта е спазена и предписаната от закона форма. Съдът също така не констатира и в хода на административното производство да са допуснати нарушения на производствените правила при издаването на акта. В този смисъл, съдът приема, че не са налице основанията за отмяна на акта по т.1, т.2 и т.3 на чл.146 АПК.

По същество правният спор в настоящото производство се свежда до това дали правилно е приложен материалният закон и дали отказът от предоставяне на информация не е незаконосъобразно постановен на това основание.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е обществена информацията по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, следва да са налице двете кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая е поискан достъп до одобрените строителни книжа за строителство в частен имот, в който, видно от доказателствата по делото е разрешено строителството на жилищна сграда с обслужваща сграда и подземен гараж. Настоящият съдебен състав счита, че тази информация, макар и съхранявана в районната администрация, няма характер на обществена такава.

Очертаните в заявлението строителни книжа по ЗУТ, във връзка с които е поискан достъп до обществена информация, според изложеното от заявителя и установено от представените по делото доказателства касаят изграждането на жилищна сграда от

частноправни субекти. С оглед на това съдът приема, че исканата информация няма обществен характер, тъй като засяга документите за строеж на конкретен имот, собственост на търговско дружество и други физически лица, т.е. информацията се отнася за частен имот. Следователно не става въпрос за такъв тип сграда, в която се предвижда обществен достъп, което да налага извод, че издаването на строителните книжа за нея е в пряка връзка с обществения живот в страната, поради което не е налице първата от очертаните с разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ материално-правни предпоставки. Освен това от изложеното в заявлението става ясно, че от исканите документи заявителите не целят да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, тъй като в заявлението не е посочена целта за която е поискано копие от преписката по издаване на строителното разрешение. Дали извършваното строителство е законно или не, е въпрос, който може и следва да се установи в специално предвидено производство по ЗУТ.

Ето защо съдът приема, че исканите със заявлението копия от документи не съдържат сведения, свързани с обществения живот в страна и не могат да дадат възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект. Поради това следва да се приеме, че редът на ЗДОИ за получаване на исканата информация е неприложим, а доводите на оспорващият в обратния смисъл не могат да бъдат споделени.

Допълнително следва да се посочи, че ако правата на заявителите са засегнати по някакъв начин от извършваното в имота строителство, то същите биха имали качеството на заинтересована страна, с право на инициране и участие в евентуално образувано административно производство, което би им предоставило възможност да се снабдят с исканата информация и документи по реда на АПК или по специалния ред на Закона за устройство на територията (ЗУТ). Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че при издаването на индивидуалния административен акт органът е приложил правилно материалния закон и отказът от предоставяне на достъп до информация по ЗДОИ се явява законосъобразно постановен. В този смисъл, не е налице и несъответствие с целта на закона.

С оглед на изложеното, съдът приема, че Решение №Р-ЗДОИ -68 /6.10.2023г. на Главен архитект на Столична община е издадено от компетентен за това административен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на предписаната от закона форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, материалният закон е приложен правилно и актът е издаден в съответствие с целта на закона. Поради това жалбата на Д. И. Г. от [населено място] следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на

такива, има право на разноски. Предвид това оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 76 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Г. от [населено място] чрез адв.Д. Н. САК против Решение №Р-ЗДОИ -68 /6.10.2023г. на Главен архитект на Столична община, с което е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. № САГ23- ОИ94-111/21.09.2023г. по описа на Столична община.

ОСЪЖДА Д. И. Г. от [населено място] да заплати на Столична община деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: